ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 16. decembra 2010 *

Vo veci C-239/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Landgericht Berlin (Nemecko) z 18. júna 2009 a doručený Súdnemu dvoru 1. júla 2009, ktorý súvisí s konaním:

Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG

proti

BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A Tizzano (spravodajca), sudcovia J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, E. Levits a M. Safjan,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,
tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG, v zastúpení: G. Korth, Rechtsanwalt,

— BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH, v zastúpení: C. von Donat, Rechtsanwalt,

— nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a B. Klein, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Stromsky a B. Martenczuk, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 30. septembra 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 87 ES.

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG (ďalej len „Seydaland“) a BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (ďalej len „BVVG“) z dôvodu metód výpočtu použitých spoločnosťou uvedenou ako poslednou na stanovenie kúpnej ceny poľnohospodárskej pôdy.

Právny rámec

Právo Únie

Pravidlá o štátnej pomoci

3 Oddiel II bod 1 prvý odsek oznámenia Komisie z 10. júla 1997 o prvkoch štátnej pomoci pri predaji pozemkov a budov verejnoprávnymi orgánmi (Ú. v. ES C 209, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 143, ďalej len „oznámenie“) znie takto:

„Predaj pozemkov a budov nasledujúci po ponukovom konaní, ktoré je dostatočne propagované, otvorené a nepodmienené, porovnateľné s dražbou, ktoré akceptuje najlepšiu alebo jedinú ponuku, sa uskutočňuje výslovne na základe trhovej hodnoty a jednoznačne neobsahuje žiadnu štátnu pomoc. …“

4 Podľa oddielu II bodu 2 písm. a) prvého odseku oznámenia ak „sa verejnoprávne orgány rozhodnú nevyužiť postup popísaný v [oddiele II bode 1]“, prvky štátnej pomoci môže vylúčiť len „ocenenie jedným alebo viacerými nezávislými odhadcami [vykonané pred obchodnými jednaniami], aby sa stanovila trhová hodnota na základe všeobecne akceptovaných trhových indikátorov a oceňovacích štandardov“.

5 Podľa oddielu II bodu 2 písm. a) piateho odseku oznámenia:

„‚Trhová hodnota' je cena, pri ktorej by sa pozemky a budovy mohli predávať na základe súkromnej zmluvy medzi dobrovoľným predávajúcim a kupujúcim, ktorý s ním nie je spojený prostredníctvom osobných vzťahov, v deň ocenenia, pričom sa predpokladá, že majetok sa ponúka otvorene na trhu, že podmienky trhu dovoľujú riadny predaj a že s ohľadom na povahu majetku je k dispozícii bežné obdobie na rokovanie…"

6 Rozhodnutím 1999/268/ES z 20. januára 1999 o nadobúdaní pôdy podľa zákona o kompenzáciách (Ú. v. ES L 107, s. 21, ďalej len „rozhodnutie z 20. januára 1999") Komisia Európskych spoločenstiev vyhlásila režim pomoci vytvorený Nemeckou spolkovou republikou týkajúci sa privatizácie pôdy na území nových spolkových krajín za čiastočne nezlučiteľný so spoločným trhom.

7 Článok 2 druhý odsek tohto rozhodnutia stanovoval:

„Pomoc…, ktorá prekračuje maximálnu mieru pomoci vo výške 35 % pre poľnohospodársky využívané pozemky v oblastiach, ktoré nie sú znevýhodnené podľa nariadenia Rady (ES) č. 950/97 z 20. mája 1997 o zlepšení účinnosti poľnohospodárskych štruktúr [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 142, s. 1), nie je zlučiteľná so spoločným trhom." [*neoficiálny preklad*]

8 Po preskúmaní zmien, ktoré Spolková republika Nemecko zaviedla do uvedeného programu po rozhodnutí z 20. januára 1999, Komisia prijala rozhodnutie z 22. decembra 1999, ktoré povoľuje štátnu pomoc podľa ustanovení článkov 87 a 88 (predtým

články 92 a 93) Zmluvy o ES [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 46, 2000, s. 2, ďalej len „rozhodnutie z 22. decembra 1999“), ktoré bolo Spolkovej republike Nemecko oznámené listom Komisie z 19. januára 2000 a ktoré sa týkalo tohto programu v znení zmien a doplnení.

9 Toto rozhodnutie uvedené ako posledné konkrétne nevyvolalo námietky proti zmene dotknutého režimu, ktorá sa týkala kritéria použitého na výpočet kúpnej ceny poľnohospodárskych pozemkov. Podľa tohto kritéria mali nemecké orgány do budúcnosti vychádzať z trhovej hodnoty predávaných pozemkov zníženej o 35 %.

Osobitné pravidlá pomoci v oblasti poľnohospodárskej politiky

10 Nariadenie č. 950/97 vo svojom článku 7 ods. 2 stanovovalo:

„Celková výška pomoci vyjadrená ako percentuálny podiel z objemu investícií je obmedzená:

…

b) pokiaľ ide o… oblasti, ktoré [nie sú znevýhodnené]:

— na 35 % pokiaľ ide o investície do nehnuteľností,

…“ [*neoficiálny preklad*]

11 Článok 12 ods. 2 tohto nariadenia stanovoval:

„(Všeobecne schválené pomoci) Členské štáty môžu poskytnúť pomoc investíciám, ktorých cieľom je:

a) nákup pozemkov;

…“

12 Uvedené nariadenie bolo následne zrušené a nahradené nariadením Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) a ktorým sa menia a rušia niektoré nariadenia (Ú. v. ES L 160, s. 80; Mim. vyd. 03/025, s. 391), ktoré platí od 3. júla 1999. Článok 7 druhý odsek tohto nariadenia znie takto:

„Celková výška pomoci, vyjadrená ako percento zo sumy oprávnených investícií, je limitovaná maximálne do výšky 40 % …“

Vnútroštátne právo

13 S cieľom prispôsobiť režim vlastníctva poľnohospodárskych alebo lesných pozemkov nových spolkových krajín právnemu poriadku Spolkovej republiky Nemecko prijal tento štát zákon o vyrovnaní (Ausgleichleistungsgesetz) z 27. septembra 1994 (BGBl. I 1994, s. 2624, ďalej len „AusglLeistG“). Tento zákon zahŕňal program nadobúdania pozemkov, ktorý bol neskôr vykonaný nariadením o nadobúdaní pôdy (Flächenerwerbsverordnung) z 20. decembra 1995 (BGBl. I 1995, s. 2072, ďalej len „FlErwV“).

14 S cieľom prispôsobiť sa rozhodnutiu z 20. januára 1999 prijala Spolková republika Nemecko zmeny tak v AusglLeistG, ako aj v FlErwV, teda zmeny, na ktoré odkazuje rozhodnutie z 22. decembra 1999.

15 AusglLeistG zmenil referenčnú hodnotu poľnohospodárskych pôd, ktorá sa do budúcnosti opierala o trhovú hodnotu, od ktorej sa odpočítala zrážka 35 %, a nie, ako bolo pôvodne stanovené, o trojnásobok niektorých jednotkových hodnôt stanovených v roku 1935.

16 § 5 ods. 1 FlErwV upravuje metódu stanovenia uvedenej referenčnej hodnoty, ktorá už nie je založená na trhovej hodnote poľnohospodárskej pôdy, ale na znaleckých posudkoch vypracovaných miestnymi znalcami v oblasti nehnuteľností. Toto ustanovenie znie takto:

„Trhová hodnota poľnohospodárskej pôdy podľa § 3 ods. 7… AusglLeistG sa stanoví na základe ustanovení nariadenia o stanovení ceny nehnuteľností zo 6. decembra

1988… Pokiaľ pre ornú pôdu, lúky a pasienky platia regionálne pravidlá stanovenia hodnoty, hodnota musí byť určovaná podľa týchto pravidiel. Regionálne pravidlá stanovenia cien uverejní spolkový minister financií v *Bundesanzeiger* (úradný vestník). Uchádzač o kúpu alebo subjekt poverený privatizáciou môžu požadovať odchylný spôsob stanovenia trhovej hodnoty na základe posudku o trhovej hodnote vypracovaného miestne príslušným výborom znalcov, ktorý bol vytvorený podľa § 192 stavebného zákona, ak sa možno dôvodne domnievať, že regionálne pravidlá stanovenia trhovej hodnoty nie sú vhodným základom pre stanovenie hodnoty."

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

17 Spoločnosť Seydaland pôsobí v poľnohospodársko-priemyslovom odvetví. BVVG je 100 % dcérskou spoločnosťou Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (Spolkový úrad pre osobitné úlohy súvisiace so zjednotením Nemecka), ktorý bol poverený privatizáciou poľnohospodárskych a lesných plôch.

18 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že zmluvou z 18. decembra 2007 BVVG predala spoločnosti Seydaland pôdu vhodnú na poľnohospodárske využitie. Celková kúpna cena bola stanovená na 245 907,91 eura, z čoho na poľnohospodársku pôdu pripadala suma 210 810,18 eura.

19 Seydaland sa domnievala, že kúpna cena bola prehnaná, a požadovala vrátiť časť kúpnej ceny týchto pozemkov, pričom uvádzala, že kúpna cena týchto pozemkov vypočítaná na základe regionálnych pravidiel stanovenia hodnoty predstavovala iba 146 850,24 eura.

20 Keďže BVVG tejto žiadosti nevyhovela, Seydaland podala žalobu na Landgericht Berlin o vrátenie tejto sumy. Na podporu tejto žaloby Seydaland uplatňuje, že článok 2 bod 5 zmluvy z 18. decembra 2007 výslovne umožňoval kupujúcemu overiť kúpnu cenu a spôsob jej stanovenia, ako aj uplatniť na súde nárok na úpravu tejto ceny.

21 Seydaland sa domnieva, že BVVG mala vypočítať kúpnu cenu buď na základe regionálnych pravidiel stanovenia hodnoty, alebo prostredníctvom výboru znalcov stanoveného v § 5 ods. 1 FlErwV. Seydaland tiež uviedla, že v každom prípade nemôže byť táto kúpna cena stanovená na základe aktuálnej situácie na trhu, ako to urobila BVVG.

22 Naopak BVVG uviedla, že pri stanovení kúpnej ceny dotknutých pozemkov sa nemali zohľadniť regionálne referenčné hodnoty, lebo tieto hodnoty spravidla neodrážajú aktuálnu situáciu na trhu, ale skôr situáciu spred roka až dvoch. Stanovenie ceny založené na uvedených hodnotách by tak viedlo k poskytnutí pomoci, ktorá je v rozpore s právom Únie.

23 V tejto súvislosti BVVG vysvetlila, že spolkový minister financií túto odchýlku zistil a 10. júla 2007 jej dal pokyn, aby riadne preskúmala regionálne referenčné hodnoty zverejnené v *Bundesanzeiger*, lebo tieto hodnoty už nemohli slúžiť ako podklad pre určenie trhovej hodnoty poľnohospodárskych pozemkov, ak sa odchyľovali o viac než 20 % od priemernej kúpnej ceny porovnateľných pozemkov. Podľa výpočtu žalovanej vo veci samej to platilo v predmetnej veci.

24 Za týchto okolností sa Landgericht Berlin domnieval, že výsledok sporu, ktorý mu bol predložený, závisí od výkladu práva Únie, a preto rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Je § 5 ods. 1 druhá a tretia veta FlErwV, ktorým sa vykonáva § 4 ods. 3 bod 1 AusgLeistG v rozpore s článkom 87 ES?“

O prejudiciálnej otázke

25 Vnútroštátny súd svojou otázkou žiada, aby Súdny dvor posúdil zlučiteľnosť § 5 ods. 1 druhej a tretej vety FlErwV s článkom 87 ES.

26 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry vychádza postup podľa článku 267 ZFEÚ z jasného rozdelenia právomocí medzi vnútroštátne súdy a Súdny dvor, pričom výlučne Súdny dvor je oprávnený rozhodovať o otázkach, ktoré sa týkajú výkladu alebo platnosti aktov Únie uvedených v tomto článku bez toho, aby mohol posúdiť výklad ustanovení vnútroštátneho práva (pozri najmä rozsudok z 18. januára 2007, Auroux a i., C-220/05, Zb. s. I-385, bod 25, ako aj zo 7. októbra 2010, Dos Santos Palhota a i., C-515/08, Zb. s. I-9133, bod 18).

27 Keďže Súdnemu dvoru prislúcha poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď potrebnú na rozhodnutie sporu, ktorý mu bol predložený, prináleží mu prípadne preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené (rozsudky zo 4. mája 2006, Haug, C-286/05, Zb. s. I-4121, bod 17, a z 11. marca 2008, Jager, C-420/06, Zb. s. I-1315, bod 46).

28 S ohľadom na túto judikatúru je potrebné rozumieť tejto otázke tak, že sa vnútroštátny súd vlastne pýta, či treba článok 87 ES vykladať tak, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanoví také metódy výpočtu na určenie hodnoty poľnohospodárskej a lesnej pôdy, ktorú predávajú verejné orgány v rámci programu privatizácie, ako metódy upravené v § 5 ods. 1 druhej a tretej vete FlErwV.

29 Okrem toho s cieľom poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď treba sa domnievať, ako to žiada nemecká vláda, že otázka sa týka celého § 5 ods. 1, to znamená aj prvej a štvrtej vety tohto odseku.

30 Po tomto spresnení treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora môže pojem pomoc pokrývať nielen kladné plnenia ako dotácie, pôžičky alebo účasť na základnom imaní podnikov, ale tiež zásahy, ktoré v rozličných formách zmierňujú náklady, ktoré bežne zaťažujú rozpočet podniku a ktoré takto, aj keď nie sú dotáciou v presnom zmysle slova, majú rovnakú povahu a rovnaké účinky (pozri najmä rozsudky z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, C-156/98, Zb. s. I-6857, bod 25; z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, Zb. s. I-4777, bod 123, ako aj zo 17. novembra 2009, Presidente del Consiglio dei Ministri, C-169/08, Zb. s. I-10821, bod 56).

31 V zásade teda nemožno vylúčiť, že predaj verejnej pôdy za nižšiu než trhovú hodnotu je štátnou pomocou.

32 Tiež je však potrebné uviesť, že v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky nemusí byť každý predaj pôdy za nižšiu než trhovú hodnotu nutne považovaný za nezlučiteľný so Zmluvou ES. Vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú má normotvorca Spoločenstva v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky (rozsudky z 29. októbra 1980, Maizena/Rada, 139/79, Zb. s. 3393, bod 23, a z 20. mája 2010, Agrana Zucker, C-365/08, Zb. s. I-4341, bod 30), normotvorca Únie stanovil nové osobitné pravidlá poskytovania pomoci v oblasti poľnohospodárskej politiky, najmä pomoci poskytovanej investíciám v poľnohospodárskych podnikoch, najprv na základe nariadenia č. 950/97, ktoré sa uplatňuje *ratione temporis* na skutkový stav sporu vo veci samej a ktoré bolo následne zrušené nariadením č. 1257/1999.

33 Podľa článku 7 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 950/97 bola celková výška pomoci vyjadrená ako percentuálny podiel z objemu investícií obmedzená na 35 %, čo sa týka investícií do nehnuteľností, pričom v rámci nariadenia č. 1257/1999 bolo toto obmedzenie zvýšené na 40 %.

34 Okrem toho pokiaľ ide o predaj pozemkov alebo budov uskutočnený verejnými orgánmi podniku alebo jednotlivcovi, ktorý vykonáva hospodársku činnosť, akou je poľnohospodárstvo alebo lesníctvo, treba uviesť, že Súdny dvor rozhodol, že takýto predaj zahŕňa prvky štátnej pomoci, najmä ak sa neuskutočňuje za trhovú cenu, akú by mohol stanoviť súkromný investor konajúci za normálnych podmienok hospodárskej

súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. septembra 2010, Komisia/Scott, C-290/07 P, Zb. s. I-7763, bod 68).

35 Z uvedených úvah vyplýva, že ak vnútroštátna právna úprava stanovuje pravidlá výpočtu trhovej hodnoty pozemkov určených na predaj verejnými orgánmi, uplatnenie uvedených pravidiel musí, aby boli v súlade s článkom 87 ES, viesť vo všetkých prípadoch k cene, ktorá sa čo najviac blíži trhovej hodnote. Keďže táto trhová hodnota je s výnimkou predajov uchádzačovi s najlepšou ponukou teoretická, musí byť nevyhnutne povolené rozpätie, v rámci ktorého sa dosiahnutá cena odchyľuje od teoretickej ceny, ako správne uvádza Komisia v oddiele II bode 2 písm. b) oznámenia.

36 Pokiaľ ide o ustanovenie dotknuté vo veci samej, treba najprv konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Seydaland a nemecká vláda, rozhodnutie z 22. decembra 1999 nevyhlásilo uvedené ustanovenie za zlučiteľné s článkom 87 ES. Ako totiž uvádza Seydaland, z tohto rozhodnutia vyplýva, že Komisia odkázala na dotknuté ustanovenie len preto, aby opísala zmeny prijaté vo FlErwV v porovnaní z rovnakým režimom pomoci, ktorý preskúmala v rozhodnutí z 20. januára 1999.

37 Ustanovenie § 5 ods. 1 FlErwV ani nie je v rozhodnutí z 22. decembra 1999 predmetom posúdenia po vecnej stránke, lebo Komisia len posúdila mieru pomoci poskytnutej nemeckým programom privatizácie a aspekty, ktoré považovala v rozhodnutí z 20. januára 1999 za diskriminačné.

38 Ďalej treba uviesť, že vnútroštátny súd sa domnieva, že len predaj najlepšej ponuke a určenie ceny znalcom môžu viesť k určeniu trhovej hodnoty pozemku. Z tohto dôvodu sa domnieva, že metódy stanovené v § 5 ods. 1 druhej a štvrtej vete FlErwV neumožňujú správne určiť uvedenú hodnotu.

39 V tejto súvislosti treba spresniť, že aj keď je nesporné, že metódy predaja uchádzačovi s najlepšou ponukou a určenie ceny znalcom poskytujú ceny, ktoré zodpovedajú skutočným trhovým hodnotám, ako uvádza Komisia v oddiele II bode 1 a 2 písm. a) oznámenia, nie je vylúčené, že k takémuto rovnakému výsledku môžu dospieť aj ďalšie metódy.

40 § 5 ods. 1 FlErwV uvádza práve niektoré z týchto metód.

41 Po prvé stanovuje metódu výpočtu, ktorá spočíva v určení hodnoty poľnohospodárskej pôdy vo vzťahu k regionálnym referenčným hodnotám. Vnútroštátny súd sa domnieva, že táto metóda umožňuje stanoviť trhovú hodnotu predávaných pozemkov len nepresne, najmä preto, že neodráža významný rast cien poľnohospodárskych pozemkov vo východnom Nemecku od roku 2007.

42 V tejto súvislosti nemecká vláda vo svojich písomných pripomienkach uznáva, že tento vývoj trhových cien sa odráža v hodnotách pozemkov využitých v rámci tohto postupu posúdenia s určitým oneskorením. Okrem toho, ako uvádza BVVG a táto vláda, treba zohľadniť skutočnosť, že uvedené hodnoty sú spravidla aktualizované len raz za dva roky.

43 Za týchto podmienok treba konštatovať, ako uviedol generálny advokát v bode 47 svojich návrhov, že v prípade, že metóda založená na regionálnych referenčných hodnotách nezahŕňa mechanizmus aktualizácie, ktorý umožňuje priblížiť sa čo najviac trhovej hodnote kúpnej ceny pozemkov, najmä v období rýchlo rastúcich cien, nemôže odrážať skutočné dotknuté trhové ceny.

44 Okrem toho nie je relevantné tvrdenie spoločnosti Seydaland, že metóda založená na regionálnych referenčných hodnotách stanovená v ustanovení, ktoré je dotknuté vo veci samej, by viedla k cene nachádzajúcej sa medzi trhovou cenou a cenou po odpočítaní 35 %, čo zodpovedá miere pomoci stanovenej vnútroštátnou právnou úpravou v súlade s nariadením č. 950/97.

45 Takéto tvrdenie totiž nezohľadňuje skutočnosť, že výpočet trhovej hodnoty pozemku alebo budovy je predchádzajúcou a nevyhnutnou podmienku, ktorá musí byť splnená predtým, než sa na túto hodnotu uplatní index miery pomoci podľa osobitných pravidiel Únie pripomenutých v bodoch 32 a 33 tohto rozsudku.

46 Po druhé § 5 ods. 1 FlErwV stanovuje ďalšiu metódu, podľa ktorej je možné, ak existujú skutočné dôkazy o tom, že regionálne referenčné hodnoty nie sú vhodným základom pre stanovenie hodnoty dotknutej nehnuteľnosti, aby uchádzač o kúpu alebo subjekt poverený privatizáciou požiadali výbor znalcov v oblasti nehnuteľností o posudok na účely určenia uvedenej hodnoty podľa § 192 stavebného zákona.

47 Pokiaľ ide o ustanovenie uvedené ako posledné, nemecká vláda v odpovedi na písomnú otázku položenú Súdnym dvorom uviedla, že znalci uvedeného výboru využívajú kanceláriu, ktorá pripravuje znalecký posudok, v ktorom je zohľadnených niekoľko

ukazovateľov relevantných na posúdenie pozemkov, ako sú referenčné hodnoty pozemkov, referenčné hodnoty vyplývajúce z celkových cien, nájmy, úrokové miery, bežné náklady na výstavbu a ďalšie faktory týkajúce sa trhu.

48 V tejto súvislosti treba z dôvodov uvedených v bode 43 tohto rozsudku konštatovať, že len spôsob práce uvedeného výboru znalcov v oblasti nehnuteľností, ktorý vedie k stanoveniu ceny, ktorá zodpovedá trhovej cene, bude môcť splniť kritériá zlučiteľnosti s ustanoveniami Zmluvy v oblasti štátnej pomoci.

49 Po tretie pokiaľ je možné tvrdiť, ako to robí nemecká vláda, že § 5 ods. 1 FlErwV stanovuje tretiu metódu výpočtu, keď odkazuje na nariadenie o stanovení ceny zo 6. decembra 1988, treba pripomenúť, že vnútroštátny súd musí vo veciach, ktoré mu boli predložené, určiť, ktorý výklad vnútroštátneho práva je správny (rozsudok z 2. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, Zb. s. I-5667, bod 49).

50 Okrem toho zásada výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom Spoločenstva, ktorá je súčasťou systému Zmluvy v tom, že umožňuje, aby vnútroštátny súd v rámci svojich právomocí zaistil plnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní sporu, ktorý mu bol predložený (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. mája 2003, Mau, C-160/01, Zb. s. I-4791, bod 34), vyžaduje, aby vnútroštátny súd zohľadnil celé vnútroštátne právo na účely posúdenia, keďže je možné ho uplatniť spôsobom, ktorý nevedie k výsledku, ktorý je v rozpore s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. februára 1999, Carbonari a i., C-131/97, Zb. s. I-1103, body 49 a 50, ako aj z 5. októbra 2004, Pfeiffer a i., C-397/01 až C-403/01, Zb. s. I-8835, bod 115).

51 V predmetnej veci teda prináleží vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal, či § 5 ods. 1 FlErwV možno vykladať v súlade s článkom 87 ES, najmä s ohľadom na ďalšie prípadne uplatniteľné vnútroštátne ustanovenia, ako nariadenie o stanovení ceny nehnuteľností zo 6. decembra 1988 a, ako uvádza BVVG, prípadne § 404 ods. 2 nemeckého občianskeho súdneho poriadku.

52 Okrem toho treba ďalej poznamenať, že aj ak vnútroštátny súd rozhodne, že § 5 ods. 1 FlErwV je v súlade s článkom 87 ES, nemožno vylúčiť, že v niektorých prípadoch môže viesť metóda stanovená v tomto ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy k výsledku, ktorý sa líši od trhovej hodnoty. Za takých okolností na základe povinnosti, ktorá prináleží všetkým štátnym orgánom, vrátane vnútroštátnych súdov a správnych orgánov, neuplatniť vnútroštátne právo, ktoré je v rozpore s právom Únie, musí uvedený súd a správne orgány poverené jeho uplatnením upustiť od uplatnenia uvedeného vnútroštátneho ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. júna 1989, Fratelli Costanzo, 103/88, Zb. s. 1839, bod 31, ako aj z 9. septembra 2003, CIF, C-198/01, Zb. s. I-8055, body 48 a 49).

53 V tejto súvislosti musí vnútroštátny súd zohľadniť najmä skutočnosť, že to prípadne znamená povinnosť prijať všetky opatrenia na uľahčenie plného vykonania práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. júla 1972, Komisia/Taliansko, 48/71, Zb. s. 529, bod 7, a CIF, už citovaný, bod 49).

54 Za týchto podmienok treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 87 ES sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej úprave, ktorá stanovuje také metódy výpočtu pre stanovenie hodnoty poľnohospodárskych a lesných pozemkov predávaných verejnými orgánmi v rámci programu privatizácie, ako sú metódy stanovené v § 5 ods. 1 FlErwV, ak uvedené metódy stanovujú aktualizáciu cien v prípade ich

rýchleho rastu tak, aby sa cena skutočne zaplatená kupujúcim čo najviac blížila trhovej hodnote týchto pozemkov.

O trovách

55 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 87 ES sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje také metódy výpočtu pre stanovenie hodnoty poľnohospodárskych a lesných pozemkov predávaných verejnými orgánmi v rámci programu privatizácie, ako sú metódy stanovené v § 5 ods. 1 nariadenia o nadobúdaní pôdy (Flächenerwerbsverordnung) z 20. decembra 1995, ak uvedené metódy stanovujú aktualizáciu cien v prípade ich rýchleho rastu tak, aby sa cena skutočne zaplatená kupujúcim čo najviac blížila trhovej hodnote týchto pozemkov.

Podpisy